

WYDZIAŁ PRAWA I ADMINISTRACJI Katedra Kryminalistyki i Medycyny Sądowej

Kierownik Katedry - Prof. nadzw. dr hab. Bronisław Młodziejowski

Warszawa, dnia 22. sierpnia 2014 roku

RECENZJA WYDAWNICZA PRACY PT.

CZYNNOŚCI NIEPOWTARZALNE W SPRAWACH O WYPADKI DROGOWE. ASPEKTY PROCESOWO-KRYMINALISTYCZNE

AUTOR: Dr Kazimierz J. PAWELEC

Przedłożona mi do recenzji wydawniczej praca jest dziełem o cechach monografii, której problematyka dotyczy aspektów prawnych i kryminalistycznych w sprawach o wypadki drogowe, ze szczególnym uwypukleniem czynności których powtórzyć już nie można. (...).

W pierwszej kolejności (Rozdział I i II) Autor omawia problematykę prawną skupiając się na rozpoznawaniu znamion wykroczenia spowodowania zagrożenia w ruchu drogowym oraz ustawowe znamiona przestępstwa wypadku drogowego. Precyzyjnie wskazuje podmiot wykroczenia, jego stronę podmiotową, stronę przedmiotową a także zbieg przepisów – odnośnie wykroczenia. Równie precyzyjnie i zwięźle omawia podmiot przestępstwa z podmiotową stroną czynu, przedmiotową stroną czynu, definiuje miejsce wypadku drogowego i jego skutki oraz rozważa związek przyczynowy. Koncentruje ponadto uwagę czytelnika na trybie ścigania i przypomina o nakazie pozostania na miejscu wypadku. Te wstępne rozważania karno-materialne będące w istocie rozpoznaniem ustawowych znamion wykroczenia

drogowego określonego w art. 86 § 1 kodeksu wykroczeń oraz wypadku drogowego - stanowią przypomnienie zasad bezpieczeństwa obowiązujących w postępowaniu karnym.

Rozdział III poświęcony jest wszelkim czynnościom niepowtarzalnym na miejscu wypadku drogowego. Są nimi przede wszystkim: oględziny miejsca wypadku drogowego, oględziny pojazdu i wstępne badanie jego sprawności technicznej, wstępne badania sprawności psychomotorycznej kierujących pojazdami.

W Rozdziale IV Autor omawia istotę szeregu czynności niepowtarzalnych dokonywanych poza miejscem zdarzenia: Są to: oględziny osób żywych i ich odzieży, oględziny zewnętrzne i wewnętrzne zwłok osób uczestniczących w wypadku drogowym, okazanie rzeczy i osoby, prowadzenie ewentualnego eksperymentu procesowego, pobieranie krwi i wydzielin organizmu, wreszcie badania stanu technicznego pojazdu (ów) lub jego części i zespołów.

Istota Rozdziału V to sporządzenie dokumentacji czynności niepowtarzalnych, w tym szkic miejsca wypadku, dokumentacja wizualna, rozpytanie uczestników świadków, istota notatki urzędowej i jej znaczenie procesowe, wreszcie eksperckie czynności niepowtarzalne z opiniowaniem, przedmiotem opiniowania i przesłuchania biegłego.

Rozdział VI zawiera omówienie kierunków wykorzystania treści informacyjnych uzyskanych podczas czynności niepowtarzalnych, w tym metodologię i metodykę opiniowania przez biegłego, rekonstrukcję wypadku z udziałem pieszego, identyfikację osób kierujących pojazdem oraz ocenę opinii biegłego.

Rozdział VII pokazuje, jakie są procesowe konsekwencje braków i błędów w postępowaniu dowodowym, zarówno w postępowaniu przed sądem pierwszej instancji, jak i zarzuty odwoławcze.

Wreszcie w Rozdziale VIII Autor zawarł wnioski końcowe, które obnażają szereg błędów i niedoróbek omawianych w poprzednich rozdziałach. Są tutaj wnioski dotyczące problematyki prawnej (ze wskazaniem na nieprecyzyjne zapisy legislacyjne)

oraz błędy związane z czynnikiem ludzkim i jego niedouczeniem i brakiem kompetencji.

W całej rozciągłości akceptuje tę monografię, jako wzorcowy przykład rozumnego połączenia istoty procesowej z kryminalistyczną, będącą w znacznej mierze wieloletnim dorobkiem zawodowym Autora. Powinna ona być zasadniczą pozycją literaturową w szkoleniu i doskonaleniu kadr sędziowskich, prokuratorskich i policyjnych - na każdym etapie szkolenia poza podstawowym i w równej mierze w szkoleniu biegłych opiniujących w sprawach o wypadki drogowe. (...)

Reasumując, oceniam niniejszą publikację jako znakomitą, napisaną przejrzysto i logicznie, z wielkim znanstwem podnoszonych zagadnień, mogącą stanowić podstawową pozycję literaturową w szkoleniu i podnoszeniu kwalifikacji wielu uczestników czynności wykonywanych podczas likwidacji skutków wypadków drogowych.

Prof. nadzw. dr hab. Bronisław Młodziejowski